

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJASTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORN VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR. — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO II.

LJUBLJANA, PETEK, 20. MAJA 1938.

ŠTEV. 36.

Ponovna obsodba Rasizma

Zastopniki rasizma huje in huje teptajo božje in cerkvene pravice. Pregarjanje katoličanov v Nemčiji se od dne do dne zaostrojuje. A tudi po drugih državah se rasizem v svoji nemški obliki širi z velikim propagandnim in organizatoričnim aparatom. Zdi se, da hoče rasizem v svojem sovraštvu do krščanstva in s svojo mednarodno organizirano silo prekositi celo brezbožni komunizem.

PAPEŽEVO PISMO

Proti velikim zablodam in sovraštvu do rešnice je zopet zadonel z nepremagljive Petrove skale glas papeža. V obliki pisma na sveto kongregacijo za seminarje in univerze je papež poslal vsem katoliškim univerzam in semeniščem okrožnico, nekak nov »Syllabus«, kjer obsoja zmote rasizma.

SEZNAM RASISTIČNIH ZMOT

1. Človeške rase se po svojem naravnem in nespremenljivem značaju tako razlikujejo, da je najnižja človeška rasa od najvišje bolj oddaljena, kakor od najvišje živalske vrste.

2. Treba je z vsemi sredstvi ohranjati in gojiti moč rase in čistost krvi. Vse, kar vodi k temu cilju, je že samo po sebi pošteno in dovoljeno.

3. Iz krvi, ki je sedež rasne svojskosti potekajo kakor iz svojega glavnega počela vse umske in npravne lastnosti človeka.

4. Bistveni namen vzgoje je, razvijati svojski značaj rase in navdušiti duhove z gorečo ljubeznijo do lastne rase kot najvišje vrednote.

5. Vera je podrejena zakonu rase ter se mu mora prilagoditi.

6. Prvo počelo in najvišje načelo vsega pravnega reda je rasni nagon.

7. Biva le Kozmos ali Vesoljstvo, ki je živo bitje; vse stvari, ne izvzemši človeka, so le različne oblike živega Vesoljstva, kot se javljajo v teku časa.

8. Vsak človek biva le po Državi in za Državo; vse njegove pravice izvirajo le iz milosti Države.

*

Kongregacija je zbirko teh zmot poslala vsem katoliškim univerzam in semeniščem z naročilom, da branijo resnico in zajeziijo širjenje rasizma. Zmota je toliko bolj nevarna, ker hoče veljati kot plod znanosti. Profesorji naj torej — pravi okrožnica — uporabijo vsa sredstva, ki jih nudijo biologija, zgodovina, filozofija in pravo, da zavračajo ta lažiznanstveni nauk in zmoto.

POMEN TE OBSODBE

Ponovna obsodba rasističnih zmot kaže na veliko nevarnost, ki preti človeštvu od strani novopoganstva. Predvsem zadeva ta obsodba razmere v Nemčiji, kjer je katoliška Cerkev strahotno preganjana. Velja pa tudi za druge dežele, kajti novopoganstvo, oplojeno z rasistično lažiznanostjo, se širi že skoraj po vseh državah. A kakor za vse druge zmote, tako velja tudi za rasizem: »Non praevalent!« Katoliška Cerkev bo stala in cvetela tudi tedaj, ko bodo njeni novopoganski preganjalci že davno zbrisani z zemlje, le zgodovina se bo spominjala njih grehov in uvrstila njih imena k imenom toliko drugih, ki so v svoji ošabnosti hoteli rušiti to, kar je Bog postavil.

Na svetovnem odru igra velike vloge junaštvo in samo junaštvo. Dobro tudi čutimo, da je v junaštvu skrita skrivnost življenja.

William James

Nekaj o „katoliški” Španiji

Sovražniki Cerkve neprestano ponavljajo: »Poglejte, katoliško Španijo! Ali ni Cerkev tam popolnoma odpovedala.«

Ljudstvo je katoliško, vsaj v večini, država pa dolgo ni bila.

Že dolgo je, kar so vodile usode Španije protiverske svobodomselsne vlade. Že dolgo so te vlade Cerkev zaničevale, zapostavljale, ji ropale pravice, že dolgo je, kar so jo izropale in jo spravile skoraj na beraško palico. Nižja duhovščina je živela naravnost siromašno, višja pa tudi le v skromnih razmerah.

Cerkev preganjana že par sto let!

V tej katoliški kraljevini res ni manjkalo pisanega zunanjega verskega življenja, veliko je globoke vere po tihih samostanih in v skritih srcih.

Toda že več stoletij je uničeval temelje vere strup verskega dvoma in brezbriznosti.

Že kakih 250 let so bile prav pirenejske dežele ognjišče Cerkvi sovražnega prosvetljenega liberalizma. Tu se je začelo preganjanje jezuitov. Španija je že poldrugo stoletje v vednih kulturnih bojih. Ves ta čas so zopet in zopet preganjali vernike, ropali cerkve, izganjali redove in zapirali katoliške ustanove.

L. 1843. sta bili dve tretjini škofij brez škofa. Sicer so potem sklenili konkordat, a Cerkev so preganjali še naprej.

L. 1858. so samo v Sevilli razdejali 57 cerkva. V Barceloni so že pred sedanjo vojno večkrat divjali anarhisti. V tem razdobju so šolstvo jezuitov petkrat zatrli in uničili. Cerkveno premoženje so dvanajstkrat delno zaplenili.

Govorjenje o bogati Cerkvi in duhovščini v Španiji je hudobna in neumna bajka in grenka ironija.

S šolskim zakonom od dne 15. IX. 1911. je bil verouk iz šol dejansko odpravljen tako, da je od 225.000 učencev bilo 170.000 takoj brez verouka. In prav ti nekdanji učenci tvorijo današnjo rdečo Španijo.

Ko so pa l. 1931. zatrli zasebne šole in njih učiteljsko osebje izgnali, se je položaj samo še hudo poslabšal. Samo v Madridu je bilo

ob šolo 90.000 otrok, ker ni bilo več nobenih cerkvenih učiteljev, država jih pa tudi ni imela nobenih nastavit. Prej je pa Cerkev sama skrbelo za 50.000 teh otrok. Vrh tega je bilo 2000 župnij sploh brez duhovnika, drugi pa so bili beraško plačani.

L. 1838. je država zaplenila sploh vse cerkveno premoženje, ki je bilo vredno 3 milijarde pezeta.

Ta številka se zdi visoka. Toda v tem so seveda vračunane vse cerkvene stavbe, vsi kipi in slike, sploh vse verske umetnine. — To pa je kapital, od katerega duhovščina nima nobenega dobička, kakor bi radi dopovedali svobodomisleci.

Ko je torej vlada Cerkvi vse zaplenila, je obljubila, da bo dajala za odškodnino letnih 150 milijonov. Dajala jih je v resnici le okrog 42 milijonov, kar je za toliko deželo zelo malo.

*

Taka je resnica o »katoliški« Španiji. Liberalizem je par sto let Cerkvi preprečeval ves vpliv na državno in socialno življenje, potem ji pa zdaj hinavsko očita, da na socialno življenje ni vplivala!

Grehi katoliškega polovičarstva

Pač pa so španski katoličani veliko grešili nekje drugje: okrožnic, opominov in navdih papežev niso poslušali. Papeži so inkvizicijo prepovedali, Španci pa jih niso poslušali. Leon XIII. piše okrožnice o socialnem vprašanju, okrožnice o državi, tam se zanje zmenili niso. Pij XI. je ustanovil Katoliško akcijo, v Španiji pa so rekli, da že imajo Marijine kongregacije in da torej Katoliške akcije ne potrebujejo. Tako so zlorabili ime dobre stvari, da so najboljšo in najpotrebnejšo v kali ubili. Ko je izbruhnila l. 1931. revolucija, so svojo zmoto hvalevredno spoznali in hiteli popravljati, kar so prej s svojo neubogljivostjo zagešili. Njih kasna ubogljivost je rodila hitro plačilo: vrste katoličanov so se strnile v močno četo, ki je vsaj nekaj rešila, toda posledice starih gre-

hov se niso dale izbrisati na mah in ta nova Katoliška akcija ni mogla naenkrat vse zamujeno popraviti. Moralo je priti še težje preganjanje, boj na življenje in smrt, ki zdaj, kot vse kaže, polagoma stopa k srečnemu koncu.

Tri Španije

Španija je torej res bila do zadnjega dežela krasnih cerkva — zdaj je tudi teh večina v razvalinah. Španija je bila dežela, kjer je bilo ves čas veliko globoke vere, kar priča 300.000 vernikov in 15.000 duhovnikov, ki jih je poklala in pobila boljševiska revolucija. Vsi ti bi lahko ostali živi, ako bi bili zatajili Kristusa in odpadli od vere, a Kristusa niso zatajili.

To je v resnici katoliška Španija.

*

Toda poleg te v globinah skrite Španije imamo še strupeno protikatoliško Španijo vlad in vladajočih plasti, ki je Cerkvi preprečevala zdravljenje razmer, potem ji pa te bolne razmere očitala. Tu je jedro hinavske laži o katoliški Španiji!

Ta Španija ni katoliška Španija. Ta Španija je strupena preganjalica katolištva!

*

Potem je pa še katoliško-liberalna Španija mlačne inteligence, ki se svobodomiselnim Španiji nikdar ni upala z vso močjo postaviti po robu, ker nikoli ni imela poguma, da bi se zasmehovanju liberalizma na kljub postavila na stran papeških okrožnic. Drznila se je upirati ukazom Petra, ker se ni upala upreti nasilju in zasmehu lože. Zastrupljena od liberalizma in od protestantizma nikoli ni znala iz vsega srca dati papežu, kar je papeževega.

Ali se hočemo kaj naučiti?

Za nas je pa to nauk: le v otroškem zaupanju do sv. očeta je poročstvo za zmogovite uspehe katolicizma!

Kjer katoličani barantajo, koliko bodo okrožnice priznali in koliko jih ne priznajo, tam je ne-

sreča gotova stvar, kakor je neposlušnost v vsaki armadi zanesljivo predznamenje poraza.

To uči Španija. To uči Nemčija. In to uči nemara tudi Avstrija!

Ali naj to v bližnjem času uči še Slovenija?

Le tedaj bo proti brezverski Sloveniji zmagovita katoliška Slo-

venija, ako ne bo poleg nje nastopala in njo ovirala neka tretja, to je katoliško polovičarska Slovenija!

Naj torej tudi ta postane celotno katoliška! Pot do tega cilja pa gre skozi popolno pokorščino do sv. očeta in njegovih navodil in nauk v okrožnicah!

SLAB DOVTIP

Mlad Rus je bil obtožen, da je z nekim dovtipom žalil Stalina.

Sodnik: »Kako morete biti tako umazani, da zbijate dovtype čez Stalina, ki je s svojo poštenostjo in sposobnostjo rešil ruskega kmeta lakote, delavcem omogočil pošteno preživljanje, vsem pa dal svobodo...«

Obtoženec: »Oprostite, prosim, tega dovtipa pa jaz nisem pripovedoval...«

Rast katoliške Cerkve

Število na verskem področju sicer ne pomeni toliko, ko kje drugje, vendar nam marsikaj pove.

V prvem tisočletju

Zapadna Cerkev je imela ob koncu 1. stoletja le nekaj tisoč vernikov.

Ob koncu 2. stoletja jih je imela več deset tisoč in ob koncu 3. stoletja dva milijona.

Okrog l. 400. se je prebivalstvo Evrope zaradi preseljevanja narodov zelo zmanjšalo, Cerkev pa je narasla na 4 do 6 milijonov.

Okoli l. 500. je štela 5 do 7 milijonov in do l. 600. jih je imela kvečjemu 8 milijonov.

Do l. 770. številčno ni nič narasla, ker je med tem vsa severna Afrika, ki je bila do tedaj katoliška, prišla pod mohamedansko oblast.

V 8. stoletju so sicer Arabci zavzeli Španijo, ali Cerkev je pridobila neprimerno več novih udov v srednji in vzhodni Evropi, tako da cenijo po kritičnih računih okoli l. 900. najmanj 10 milijonov katoličanov.

Do l. 1000. je narasla na okoli 15 milijonov katoličanov. Vedeti pa moramo, da je imela cela Evropa takrat samo približno 18 do 20 milijonov prebivalcev. Vzhodni kristjani pa so bili zaradi različnih krivoverstev za Cerkev domala vsi izgubljeni.

V drugem tisočletju

Koncem prvega tisočletja je imela Cerkev torej samo 15 milijonov vernikov in čisto katoliške so bile samo latinske dežele.

Danes pa je v močnih, strnjениh skupinah zastopana v vseh delih sveta in je že več stoletij najmočnejša vera. Po zadnjih vestnih in kritičnih poročilih nas je danes katoličanov okoli 400 mili-

jonov, dočim šteje islam približno 306 milijonov, budizem (ki o njem slišimo navadno previsoke številke) 220, vse pravoslavne Cerkve 163 in vse protestantske sekte okoli 210 milijonov pripadnikov.

Tudi KA bo tako rastla

Tudi KA je od kraja majhna in neznačajna, pa vendar bo tudi ona rastla. Razgibati mora vseh teh 400 milijonov katoličanov, da se

zavedo svoje moči in preoblikujejo ves svet po svojem nauku in vsem prinesejo njegovo blagovest.

Dijaška KA mora dati armade gorečih in izobraženih duhovnikov, ki nam bodo delili božje skrivnosti in božjo moč; vzgojiti pa še v večji meri odločnih in požrtvovalnih laikov, ki bodo vse življenje, javno in zasebno, prepjili in uredili po božjih zakonih.

Rasti Katoliške akcije pa bo sledila nova in še večja rast katoliške Cerkve.

MISTIKA SOVJETSKE PRODUKCIJE

V Sovjetski Rusiji velja poedinec samo toliko, kolikor pomeni njegov delež pri skupni proizvodnji. Človekova energija se meri s tehničnimi izrazi, s konjskimi silami; v eni vrsti s stroji!

Tehnika, racionalizacija, sposobnost za donos, gospodarski donos sploh, to je mera in vrednost komunizma. Surova sila, ali pa visoko intelektualno znanje, to je komunizmu vse eno.

Slišali smo že o Aleksandru Stahanovu, mladem 29 letnem rudarju, ki je bil po rojstvu kmečki sin, pa je šel pozneje delat v enega izmed rudnikov ob Donecu. Zadovoljen je bil, da je nakopal dnevno 7 ton, kot je bilo določeno za šesturni delavnik. Nekega dne pa je skušal doseči rekord. Ker je s pridom uporabil strogo delitev dela in mu je pomagala skupina, ki je s hodi sproti spodpirala rov, da mu tako vseh šest ur ni bilo treba pnevmatičnega svedra spustiti iz rok, je nagromadil 102 toni v enem »šihču«. Začela se je nalezljiva bolezen mrzličnega tekovanja. Stahanov sam je prekosil

svoj prejšnji rekord in se povzpел na 227 ton.

Ta zadnji rekord je zdaj tudi že premagani. Dosegali so vedno višje in višje številke: eden je dosegel v šesturnem delavniku 794 ton, drugi pa celo 981 ton. Vodstvo pa žene proizvodnjo še vedno višje.

Kaj postane človek v takem ozračju? Nič drugega kot stroj! Žival, iz katere izvlečejo, kolikor le morejo... pri kateri pa niti ne čutijo potrebe in skrbi, da bi ji njeno izrabljeno moč nadomestili.

To je mistika »človeka stroja« ali izkoriščanje človeka. Takšno mistiko hočejo zanesti »navdušeni apostoli komunizma« tudi k nam. Razumljivo! Saj se nam bo tako bolje godilo. Le pomislimo! Naš rudar, ki mora že sedaj trdo delati in ne zasluži niti za življenjske potrebščine, bo moral potem nakopati petkrat ali še večkrat več kot sedaj. Pa kaj zato! Da se bo le dvignila proizvodnja! Delavec-človek, njegova družina, plača, vse to je pa postranska zadeva.

Kar so spoznali možje v trenutkih svojega največjega razsvetljenja, tega krščanska vera uči otroke.

(Blaise Pascal.)

PAMETNOST, POŠTENOST IN KOMUNIZEM

Ljubi Bog je dal Rusom tri lastnosti: prebrisanost, poštenost in komunizem. Vendar je v svoji previdnosti sklenil, da dá vsakemu samo po dve. Zato je danes v SSSR vsak ali prebrisan in komunist, toda ne pošten...

ali pošten in komunist, ni pa prebrisan...

ali pa prebrisan in pošten — potem pa ni komunist.

KOMUNISTI ZA MIR

»Pravijo, da bo spet kmalu vojna!«

»?!«

»Rusija namreč pripravlja novo mirovno akcijo!«

IZ PISMA ŠVICARSKE MLADINE NA PONUDENO ROKO KOMUNISTOV

Krščanska švicarska mladina bo še naprej gradila obrambne nasipe tako proti rjavi kakor proti rdeči kugi in bo skrbno čuvala nad krščanskim značajem Švice.

Katoliška švicarska mladina se je že davno pridružila akciji za uspešnejšo vojaško obrambo domovine.

Ona se bori za mir med narodi, za tisti mir, ki ga enako ogroža rdeči kolektivizem kakor rjava diktatura.

Dragi državljanji komunisti! Če ste res vnetji za svobodo in neodvisnost Švice, potem prelomite z mednarodnim boljševismom, zapustite rdeči prapor, ki pomenja svetovno revolucijo in se postavite pod katoliško zastavo, na kateri blesti križ, ki je tudi znak naše države in znamenje odrešenja vsega človeštva.

Šele tedaj nam bo mogoče sprejeti vašo ponujeno roko in z vami sodelovati. S temi čustvi vam pošiljamo pozdrave velikonočnega miru in vstajenja!«

POGREBICI CERKVE UMIRAJO...

Cesar Dioklecijan: l. 305. je dal kovati kolažno z napisom: »Nomine christiano deleto (ko je bilo ime krščansko uničeno).«

Dioklecijana ni že 1600 let, krščanstvo je še vedno tu!

*

Mohamed si je za simbol izbral polmesec, ki naj bi rastel in prekril in uničil križ Kristusov.

Polmesec pojema... križ pa raste in je še vedno tu!

*

Luther je papežu dejal: »V svojem življenju bom tvoja sramota, ob smrti bom tvoj pogin.«

Luther je mrtev že 400 let, papež je še vedno tu!

*

Voltaire aprila 1758.: Čez dvajset let bo Galilejec lepa šala!«
Čez dvajset let, 1778., je bil Voltaire mrlič... Galilejec je še vedno tu!

*

Filozof V. Cousin: l. 1845.: »Le Christianisme n'en a pas pour 50 ans dans le ventre!«

Lui, Cousin, n'en avait que pour 20 ans...

Katolicizem je še vedno tu!

*

Sociolog P. Proudhon: »Božne duše naj si naprej preskrbijo potni list, kajti čez deset let ne bo niti enega duhovnika več, da bi jih mazilil s sv. poslednjim oljem.«

Proudhon je umrl že l. 1865... Duhovnikov še vedno ni konec!

*

Combes, francoski minister in preganjalec vere l. 1904.: »Končati hočem s to klerikalno reakcijo... dajte mi le tri mesece časa!«

Trije meseci so minili. Tudi Combes je minil. Cerkev je še vedno tu!

*

A. Bayet l. 1930.: »Kar se mene tiče mislim, da bo do l. 2500. znanost naredila svoje in bo namesto mrtvih dogem vstala velika človeška vera!«

Ta je bil že bolj previden!

Albert Bayet bo izginil kot vsi drugi... Cerkev bo še vedno tu!

GOSTOLJUBNOST LJUDSKE FRONTE

Francoska Ljudska fronta se je silno hvalila s svojo velikodušno gostoljubnostjo, s katero je sprejemala španske begunce.

Na francosko poslaništvo v Madridu pa so se pred anarhisti in komunisti rešili tudi nekateri duhovniki, inženirji, zdravniki, sodniki, podjetniki, pa tudi navadni uradniki in delavci. Te so šele letos v marcu prepeljali kot zločince pod varstvom močnega policijskega spremstva v koncentracijski tabor v Francijo.

Človek bi mislil, da bo tem izgnancem, ki so povečini sami izobraženci, Ljudska fronta izkazala vsaj toliko gostoljubja kot tistim rdečim, ki so morda ušli iz kake kaznilnice, zdaj pa delajo po Franciji, kar se jim ljubi.

Toda tem beguncem pred rdečim terorjem so dali za stanovanje umazane neopremljene barake, kjer ne moreš ne jesti ne spati. Potlačili so jih v nekakšne nezdrave kleti, kjer spe na slamnjačah, ki so jih položili na gola tla ali pa na gnile deske. Ne samo, da se ne smejo svobodno gibati, imajo jih zastražene kakor nevarne zločince. Na veliki teden nikomur niso pustili, da bi izvršil svoje verske dolžnosti. Slaven arheolog, ki je zbolel, ni smel niti v mesto k zdravniku. In ko mu je ravnatelj nekega francoskega muzeja poslal sredstev, da bi mogel nadaljevati svoje delo, so oblasti ta darila zavrnilo.

To je druga stran gostoljubja Ljudske fronte. Če bi se rdečim kje tako godilo, bi gotovo že po vsem svetu kričali o fašističnem nasilju nad umskimi delavci, o omejevanju človeških pravic itd. Če si pa druge barve, pa lahko pogineš ko pes na cesti.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijska tiskarna, Groblje-Domžale (A. Trontelj).